

[Kirkeministerien.]

give Finansudvalgene Oplysning om, hvad der er brugt, og hvad jeg ønsker at bruge til disse Formaal, saaledes at de kan gøre Indsigelse, hvis de mener, at der er brugt saa meget af disse Fonds, at det vil være uforvarligt at gaa videre. Jeg ønsker ikke at gøre noget, som Rigsdagens Medlemmer ikke har Kontrol med.

Hvad angaar det Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Fibiger har stillet om Optagelse paa det kommende Aars Finanslov af et Tilskud til Thyborøn Kirkes Udvidelse, vil jeg under Hensyn til, hvad jeg allerede har sagt baade om det kirkelige Udvalgs Arbejde og om mit Forhold til de to Reservefonds, samt ligeledes under Hensyn til, at Udvidelsen ikke sker af en Sognekirke, men af en Filialkirke, henstille til det ærede Medlem at tage sit Ændringsforslag tilbage, thi det vil virke forstyrrende paa det Arbejde, som foregaar i det kirkelige Udvalg.

Denne Henstilling til det ærede Medlem rettes ogsaa ud fra den Betragtning, at Sagen ikke er fuldt oplyst. Loven om Statstilskud til Udvidelse af Sognekirker, som det ærede Medlem henviste til, bemyndiger efter den saglige Fortolkning, Ministeriet maa holde sig til, ikke til at yde Tilskud, hvor det drejer sig om en Filialkirke, saaledes som Tilfældet er her. Det ærede Medlem kaldte det en haartrukken Fortolkning, det Udtryk maa naturligvis staa for det ærede Medlems Regning, jeg har at rette mig efter den Fortolkning, som mine ansvarlige Embedsmænd gør gældende over for mig er den rigtige. Biskoppen i Viborg Stift — ikke Stiftsøvrigheden — har draget denne Fortolkning i Tvivl, men ender dog med at sige, om man ikke, hvis Ministeriet mener at maatte opretholde den, kan gaa til en Udskillelse af dette Distrikt som et selvstændigt Sogn og derved skaffe sig Adgang til at bruge Loven af 1908 om Statstilskud. Men Spørgsmaalet om Tilskud skal naturligvis have en saglig Begrundelse, i Befolkningstallet eller paa anden Maade, det skal ikke være en Omgaaelse af Loven, det skal ikke gøres, netop for at der skal kunne kræves Statstilskud.

En saadan saglig Begrundelse kan jeg imidlertid ikke i Dag se, der er, bl. a. maa jeg først over for at undersøge Forholdene, og jeg vil derfor anmode det ærede Medlem om at tage Ændringsforslaget tilbage. Spørgsmaalet skal da fra min Side blive underkastet en velvillig Prøvelse, saaledes som udtalt i den første Skrivelse fra Ministeriet til Thyborøn Menighedsraad.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: I Anledning af den Udtalelse, som den højtærede Kirkeminister fremsatte om Udsigterne til en Afslutning af det kirkelige Udvalgs Forhandlinger, maa jeg sige, at jeg ser ikke saa lyst paa det, som Ministeren i Øjeblikket synes at gøre; thi hvis Ministeren fastholder det Synspunkt, som han nu gør sig til Talsmand for, ikke at ville besvære Statskassen ved at bruge af dens Midler til kirkelige Formaal, saa tror jeg ganske sikkert, at der ikke vil kunne naas en saadan Overensstemmelse, som Ministeren omtalte. Naturligvis kan der saa komme en Afslutning af det kirkelige Udvalgs Arbejde af en mere, lad os sige brutal Art; og det er ønskeligt, at der i hvert Fald kommer en Afslutning, thi jeg erindrer, at da jeg fra denne Talerstol gjorde mig til Talsmand for Undersøgelse af Aalborg-Affæren, blev der ogsaa henvist til, at Sagen skulde komme frem i det kirkelige Udvalg. Man faar ikke noget Resultat i de forskellige foreliggende Sager, heller ikke i de økonomiske Sager, saa længe Ministeren kan nøjes med at henvide til, at det kirkelige Udvalg sidder.

Maa jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Thyborøn Kirke sige, at det forekommer mig, at hvis Ministeriet virkelig vil fastholde den omtalte Fortolkning af Loven, saa er der god Grund til at ændre denne Lov, idet der ikke kan være reel Tvivl om, at Meningen med denne Lov ved dens Tilblivelse var at støtte Sognemenigheder, hvad enten der var Tale om en Sognekirke eller om en Filialkirke. Jeg mener, der her er et Tilfælde, hvor der kræves en øjeblikkelig Hjælp, en Hjælp, som i enhver Henseende er begrundet, og jeg vil derfor haabe, at Ministeren vil fremme denne Sag; eventuelt vil det altsaa kunne ske ved, at Ministeren giver os sin Tilslutning, hvis vi stiller Ændringsforslag til Loven.

Fuglsang: Jeg vil gerne støtte det Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Fibiger har stillet. Naar Beboerne i Thyborøn søger om at faa deres Kirke udvidet, maa man ikke glemme, at Thyborøn By er vokset netop i Kraft af de Statsforanstaltninger, som er sket ude i Thyborøn. Det er jo, fordi der er bygget en Havn derude, at der er kommet til at bo saa mange Mennesker der. Vi kan ikke i det lange Løb være bekendt, at kun en Brøkdel af de Mennesker, der ønsker at gaa i Kirken